

[Kristen Amby.]

men der sker af en eller anden Grund en mægtig Udvikling ved et Par store Byer, eller en stor Købstad eller en Havn, som, hvis det var i samme Hat, som det er nu, gør, at Gennemsnittet kommer op, og det vilde være en urimelig Ret til Fradrag, der der fremkom. Det er det, man har raadet Bod paa nu, paa heldig Maade, synes jeg, ved at sige, at Beregningen af, hvad Gennemsnittet af Konjunkturstigningen, Pengeforringelsen eller Prisstigningsbeløbet skal være, skal hvile alene paa Landbrugsjord eller paa Jord uden for Købstæder og uden for Københavns Amt: Københavns Amt er naturligvis ikke en Købstad formelt, men i Realiteten er det en Købstad med Hensyn til Grunde. Det er jo i Købstæderne, der foregaar en mægtig Udvikling, hvor Grunde ikke stiger, skal vi sige nogle Procent hvert Aar, men stiger — det er et Eksempel, som jeg har i Hovedet — i Løbet af 3—4 Aar fra et Par Hundrede Tusinde Kr. op til 1 Mill. Kr. Det er klart, at Københavns Amt ikke kan gaa med ind i Beregningen.

Nu gennemfører vi altsaa dette, men, kunde man sige, vi er i de Aar, vi nu gennemlever, ude for noget, der er aktuelt, nemlig det, jeg berørte før, denne meget stærke Stigning i Grundenes Værdi, bl. a. i Københavns Amt, men ogsaa andre Steder, en Stigning, som ikke kommer frem, idet Vurderingen ikke engang kan følge med, det kan den nemlig ikke. Jeg maa have Lov til at sige det saaledes, at en Grund, som det offentlige har godkendt Prisen paa som Byggegrund, kommer til at koste 800 000 Kr., men den er blevet vurderet i 1945 til 260 000 Kr., og Handelen har fundet Sted allerede for et Aar siden, saa Vurderingen kan altsaa ikke engang følge med. Dertil kunde man sige: javel, men saa vilde Stigningen heller ikke blive ramt, selv om man gennemførte 4 pCt. i Stedet for 2. Nej, det vilde den ikke, og det vil den aldrig efter min Mening.

Men naar jeg nævner det i denne Sammenhæng, er det ikke bare for at foregribe en Kritik, men det er for at sige til den højtærede Finansminister, at jeg tror, at man hurtigst skulde forlade det Princip, man har med Hensyn til Skat paa Formuestigning. Det er et rigtigt Princip, man har, naar det drejer sig om Salg af en Butik, en Gaard eller saadan noget eller et Gartneri og der har

fundet en Konjunkturstigning Sted, og man altsaa faar det, som ens Formue repræsenterer. Men saa snart det drejer sig om Byggegrunde, er det efter min Mening et Erhverv, og her kunde man uden Skade for nogen Interesser i Almindelighed tage Indkomstskat af den Stigning, der har fundet Sted. Det er egentlig det eneste virkningsfulde heroverfor — intet andet. Man kan saa sige heroverfor: ja, men, det kan jo betyde, at Manden i et Aar slet ingen Indtægt faar. Det er naturligvis rigtigt. Men hvem tvinger ham til at sælge Grunde et Aar? Manden kan jo fordele det akkurat som andre Mennesker, der ligger oppe i de store Indtægtsklasser, idet man har en vis Beskyttelse mod Progressionen i Fradragsretten.

Jeg sidder ovre i Landsskatteretten, som andre ærede Medlemmer gør det, og vi har der Gang paa Gang den umulige Situation, selv om Landsskatteretten er skrap i sin Praksis, ikke at kunne beskatte en saadan Værdistigning, naar den er konstateret ved Salg, altsaa med andre Ord efter min Mening i Virkeligheden Erhvervssalg, naar blot den paagældende kan bevise, at det ikke har været Hensigten ved Erhvervelsen, som det hedder, at spekulere med Grundene og har haft dem tilstrækkelig længe. Her finder der altsaa efter min Mening en Formueakkumulation Sted af Samfundsindtægter, uden at den paagældende yder noget som helst, idet man ikke kan beskatte denne Indtægt; den kan ikke rammes af en nok saa fint gennemført Grundværdistigningsskyld. Men den kan rammes, hvis man siger følgende: saa snart en Ejendom — nu er det ikke en Paragraf, jeg vil forsøge at formulere, men det er Princippet, jeg gerne vil have fastslaaet — fra at være, hvad den hidtil har været, en Landbrugsejendom eller en Gartneriejendom, af den paagældende Ejer gøres til noget andet, en Udstykningsvejendom, træder helt andre Synspunkter i Kraft med Hensyn til Beskatningen.

Som det er i Øjeblikket, er det helt urimeligt, ja, det er efter min Mening anstødeligt. Det er anstødeligt, naar man har oplevet, at alle de Værdistigninger, der finder Sted her i Københavns Amt, bl. a. skyldes to Ting: 1) det offentlige Trafikpolitik og 2) det offentlige Byggepolitik. Vi har konstateret, at hver eneste Gang vi herinde har vedtaget Støtte til Byggeriet, socialt Byg-